

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.530/3
van 21 november 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, de wijziging van diverse bepalingen van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013 en de heffing op directe lijnen’

Op 24 oktober 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, de wijziging van diverse bepalingen van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013 en de heffing op directe lijnen’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 13 november 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Peter SOURBRON en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 november 2018 .

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering valt uiteen in vier hoofdstukken.

Het eerste hoofdstuk bevat enkel artikel 1, dat de bevoegdheid van de Centrale Invorderingscel (hierna: CIC) uitbreidt met de gedwongen invordering van dossiers van het Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid en van het Fonds Culturele Infrastructuur.

Het tweede hoofdstuk bevat de wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 ‘houdende de uitvoering van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013’ (hierna: besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit). Die wijzigingen hebben betrekking op:

- de wijze van aanvraag van de vrijstelling van de onroerende voorheffing of van de verkeersbelasting (artikelen 2 tot 7);
- de voertuigen die wegens hun aard slechts af en toe gebruik maken van de openbare weg (artikel 8);
- de overname van de dienst van de belasting op de spelen en weddenschappen en van de belasting op automatische ontspanningstoestellen (artikelen 9, 10¹, 10² en 11²)¹;
- de adviesprocedure voor een differentiëring van de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing (artikel 11¹);
- bepalingen die worden opgeheven (artikelen 13 tot 15) en wijzigingen die worden aangebracht aan de concordantietabellen (artikelen 16 en 17).

Het derde hoofdstuk bevat uitvoeringsregels met betrekking tot de inkohiering van de heffing op de exploitatie van een directe lijn in het Vlaamse Gewest (artikelen 18 en 19).

Het vierde hoofdstuk bevat inwerkingtredings- en uitvoeringsbepalingen. Het te nemen besluit treedt in werking op 1 januari 2019 (artikel 20).

¹ Het ontwerp bevat twee artikelen “10” en twee artikelen “11”. De nummering dient derhalve te worden gecorrigeerd. Om het onderscheid te maken worden de betrokken artikelen in dit advies aangeduid als 10¹ en 11¹ (de eerste artikelen 10 en 11, op de bladzijden 4 tot 6 van het ontwerp), en als 10² en 11² (de tweede artikelen 10 en 11, op de bladzijden 6 en 7 van het ontwerp).

BEVOEGDHEID VAN DE AFDELING WETGEVING

3. De artikelen 9 en 10¹ van het ontwerp voegen telkens een hoofdstuk, onderverdeeld in afdelingen, toe aan het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit, zonder dat in de nieuwe artikelen normatieve bepalingen zijn opgenomen. Het gaat om het bepalen van artikelnummers die zijn “[v]oorbehouden voor toekomstig gebruik”.

De artikelen 16 en 17 van het ontwerp brengen wijzigingen aan in de concordantietabellen bij het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit en missen eveneens het reglementaire karakter.

Vermits die bepalingen van het ontwerp niet reglementair van aard zijn, is de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet bevoegd om er advies over te verlenen.

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

4. De artikelen 12, 13, 14² en 15 van het ontwerp houden verband met het voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen’, waarover advies 63.644/3³ is verleend. Die artikelen kunnen niet worden aangenomen vooraleer het betrokken decreet tot stand is gekomen. De Raad van State kan er zich slechts over uitspreken nadat de rechtsgrond voor artikel 12 van het ontwerp en de opheffing van het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen door de decreetgever is aangenomen.

De adviesaanvraag is derhalve niet ontvankelijk wat die artikelen betreft.

DRAAGWIJDTE VAN HET ONDERZOEK

5. Gelet op wat hiervoor is opgemerkt, wordt het onderzoek beperkt tot de artikelen 1 tot 8, 11¹, 10², 11², 18 tot 21 van het ontwerp.

² Artikel 14 van het ontwerp strekt tot het invoegen van een artikel 4.1.0.0.3/1 in het besluit Codex Vlaamse Fiscaliteit waarbij onder meer artikel 35bis van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 ‘houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen’ met ingang van 1 januari 2019 wordt opgeheven. Dat artikel werd gewijzigd bij artikel 30, 2°, van het decreet van 22 december 2006 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2017’. De Raad van State wenst nu reeds op te merken dat de opheffing ervan bijgevolg de tussenkomst van de decreetgever vereist.

³ Adv.RvS 63.644/3 van 5 juli 2018 over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen’, *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1663/1, 109.

RECHTSGROND

6. Voor het ontworpen besluit kan in beginsel rechtsgrond worden gevonden in de bepalingen die worden vermeld in de eerste zes leden van de aanhef, onder voorbehoud van wat hierna wordt opgemerkt.

6.1. Voor artikel 1 volstaat artikel 2 van het decreet van 22 februari 1995 ‘tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren’ als rechtsgrond. Het is niet nodig ook een beroep te doen op artikel III.21 van het bestuursdecreet, vermeld in het zesde lid van de aanhef, dat overigens nog niet is aangenomen op het ogenblik dat dit advies wordt gegeven.⁴

6.2. Voor artikel 11 is de rechtsgrond te vinden in artikel 41, *vierde* (niet: derde) lid, van het decreet van 22 december 2017 ‘over het lokaal bestuur’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

7. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met wat hiervoor is opgemerkt over de rechtsgrond van het ontworpen besluit (zie opmerkingen 6.1 en 6.2): het zesde lid van de aanhef dient te worden geschrapt en in het vijfde lid van de aanhef dient te worden verwezen naar het vierde lid van artikel 41 van het decreet van 22 december 2017 ‘over het lokaal bestuur’.

Artikel 21

8. Luidens artikel 21 van het ontwerp treedt het te nemen besluit in werking op 1 januari 2019.

Deze inwerkingtreding spoort voor artikel 8 van het ontwerp niet met artikel 2.2.6.0.1, § 3, tweede lid, 1°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit, zoals vervangen bij artikel 9, 2°, van het decreet van 22 juni 2018 ‘houdende de rationalisering van fiscale gunstmaatregelen’. Krachtens artikel 21, eerste lid, van dat laatste decreet, treedt die vervanging in werking “vanaf aanslagjaar 2019”.

Dezelfde vaststelling geldt voor de artikelen 2 en 4 van het ontwerp: artikel 2.1.6.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit is vervangen bij artikel 7 van het decreet van 22 juni 2018 (inwerkingtreding “vanaf aanslagjaar 2019”).

⁴ Voor het ontwerp van bestuursdecreet, zie *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1656/1.

De regeling van de inwerkingtreding zal moeten worden afgestemd op de inwerkingtreding van de bepalingen waarnaar verwezen wordt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT